Жертва (тва) 1) черк. принос от животни и плодове, принасян в'чест на висше божество, който изгаряли на олтар: Жертва и приношение ти не благоволи. 2) човек пострадал не вина: Кръв'та ни невинните жертви вика към небето. 3) отричанье от своите изгоди в'полза на другого някого: Жертви тъ за отечеството и похвалим — той стане жертва за нашето спасение, той стане жертва на безумието ти, — на гнв'та и мщението на разярения народ.

Жертвеник (ника) 1) място, направено като столица (маса) за принасяне жертви; олтар. 2) просколидия, пъкъл осветен, който се намира отляво в'олтарът, за приготвяне безкръвната жертва на него

Жертвувам, гл. дл. принасям в'жертва, колж, гор. жертва, правя служба, услуга — Жертвувам живот, лишавам се от живот доброволно за полза на другого. — Жертвувам се: не щадя себе си за защита на другого.

Жертво-приношение (ния) принасяне в'жертва.

НБУ